

Sivujen tekijät

Teksti:
Maaret Stepanoff

Monen mangakan tuotanto on sen verran laajaa, että sitä sopii käsitellä kokonaisuutena. Mitä teokset kertovat tekijöistään?

Angel onayami soudanjo

Story & Art by SATOSHI MIZUKAMI

9-10

05 story & art by SATOSHI MIZUKAMI

Sanjin Sadou

水 上 悟 志
MIZUKAMI SATOSHI

Mizukami Satoshi Tanpenshou

Sengoku Youko

Satoshi Mizukami

Elämää suurempaa arkea

Nuori **Satoshi Mizukami** alkoi lähettää mangaansa julkaisijoille vuosituhannen alussa. Yliopistokin vaihtui heikon läsnäolon takia mangaopintoihin. Vuonna 2001 pidetyn tulokaskilpailun kautta koulua varten tehdyt lyhyttarinat löysivät tiensä Shonen Gahosha -kustantajan *Young King Ours* -seinenlehteen.

Aluksi lyhyttarinoiden kuukausittainen piirtähti tuntui Mizukamista läikädyttävältä, mutta ensimmäisten mangakavuosien jälkeen hän on

piirtänyt säännönmukaisesti muutamaa pitkää sarjaa kerralla. Hän on kokeillut välillä siipiään muissakin seinen- ja shounenlehdissä, mutta on aina palannut *Young King Oursiin*.

Väläyksiä

Mizukami huomasi jo varhain, että aloittelevalle mangakalle on helpompaa keskittyä lyhyttarinoin kuin pitkiin narrativeihin, sillä lyhärien idean ja maailman ei tarvitse ulottaa muutaman si-

vun tarinaa pitemmälle. Hänen lyhyttarinoitaan on koottu neliosaiseen *Mizukami Satoshi Tanpenshuu* -kokoelmaan.

Alkupään lyhärit ovat vielä karua katsottavaa – viiva on suttuista ja perspektiivit ja muodot hapuilevat. Lyhäreitä kantavat kuitenkin mielenkiintoiset ideat. Esimerkiksi *Geko Gekossa* opiskelijatyttö poikaystävä on muuttunut puhuvaksi jättiläsmäiseksi, mikä häiritsee parisuhdetta. *Reading Timessa* taas päähenkilö kurkkii junas-

sa fantasiakirjaa lukevan naisen olan yli, ja tarina kertoo vuorotellen päähenkilön arjesta ja kirjan fantasiataisteluista.

Varhaisten lyhärien lukemisesta tekee mielenkiintoista erityisesti se, että Mizukami kertoo niiden tekemisestä vuonna 2013 alkaneessa esseemangassaan *My Road to Mangaka (Ore no manga michi)*. Samalla Mizukami kertoo yleisestä uransa alkuvaiheista.

Liian lyhyet sarjat

Yhden tai kahden pokkarin pituus tuntuu olevan Mizukamin heikko kohta. Hän on hyvä keksimään tiiviitä lyhäri-ideoita, mutta jatkuvamman kerronnan osalta hän tuntuu tarvitsevan pokkaria tai paria enemmän tilaa tarinan ja hahmokaarien kehittelyyn.

Episodirakenteiset sarjat *Sanjin sadou* (2002–2004) ja *Angel onayami soudanjo* (2004–2006) tuntuvatkin yksittäisten lyhäri-ideoiden pitkitykseltä. Ero sarjojen visuaalisessa ulosannissa on huomattava, sillä *Sanjin Sadou*n taide on vielä sotkuista, *Angel onayami soudanjo*n taide taas on jo ammattimaisemman näköistä. Sen piirtoviiva on siistimpää, ja kynäsuuttujen sijaan se hyödyntää rasteryitä varjojen, taustojen ja tekstuurien luomiseen.

Jatkuvajuoniset yksipokkariset *Psycho Staff* (2006–2007) ja *The Nihonmatsu Siblings and the Adventure of Wooden Valley (Nihonmatsu Kyoudai to mokuzou keikoku no bouken)*, 2017) taas eivät ehdi rakentaa keskushahmosuhteitaan kovin mieleenpainuviksi. Ne myös muistuttavat asetelmaltaan turhan paljon Mizukamin pidempiä tarinoita, eivätkä pääse erottautumaan omista teoksinaan.

Maaailma kaipaa pelastusta

Mizukamin ensimmäinen pitkä sarja, 2005–2010 ilmestynyt kymmenpokkarinen *Lucifer and the Biscuit Hammer (Anime 1/2015)*, on hänen hahmokehityksellisesti terävin teoksensa. Sarjassa legendaariset 12 petoritaria pyrkivät Anima-prinsessansa johdolla estämään Animus-velhoa tuhoamasta Maapalloa hirvittävällä keksivasaralla.

Tarinan todellinen voima löytyy kuitenkin välillä sydämellisistä ja toisinaan epäluuloisista hahmosuhteista sekä petoritarikaartin jäsenien kasvamisesta ihmisinä. Hahmokuvausten oivaltava arkisuus ja inhimillisyytensä tekevät sarjasta paljon lähestyttävämmän kuin sen suurellisen höpsöt piitteet antaisivat odottaa.

2012–2016 julkaistu kuusipokkarinen *Spirit Circle (Anime 2/2015)* taas on konseptiltään ja rakenteeltaan herkullisen erikoinen. Päähenkilöpoika joutuu kokemaan uudestaan edelliset seitsemän elämänsä, jotka ovat päättyneet tavalla tai toisella ikävästi. Kukin edellisistä elämistä on kuin oma pieni tarinansa, mutta samalla jokainen niistä rakentaa suurempaa tarinaa uudelleensyntymien läpi jatkuneen vihanpidon katkaisemisesta.

Mizukamin yookai-teemainen tappeluee-

Psycho Staff

Planet With

”Kesällä 2018 esitetty animesarja Planet With oli uusi aluevaltaus Mizukamille, joka toimi sarjan käsikirjoittajana, hahmosuunnittelijana ja konseptinluojana.”

Sengoku Youko pyöri vuosina 2006–2016 ja paisui 17-pokkariseksi. Sarjan haparoiva alku vaatii lukijalta runsaasti kärsivällisyyttä, joka onneksi palkitaan pitkäjänteisesti rakentuvien hahmokaarien muodossa.

Jotain omaa ja aitoa

Mizukami tekee hyvin omantyylistään mangaa niin sisällöllisesti kuin visuaalisestikin. Hänen piirrostyylinsä on rosoista ja yksinkertaistettua, mutta samalla hahmojen ruumiinkieli on ilmeikäs ja eläväistä. Hän myös käyttää piirtojälkensä muuntelua hahmokuvausten keinona: viiva muuttuu välillä luonnosmaiseksi ja sotkuiseksi korostamaan hahmojen suuria vihan tai järkytyksen kokemuksia.

Sisällöllisesti taas Mizukami käyttää toistuvasti samoja konsepteja eri tarinoissaan. Esimerkiksi heterokromiset keijusilmäkaksoset ja suutelemalla muotoaan muuttava sisarushenkinen pari toistuvat eri teoksissa erilaisissa yhteyksissä.

Henkilökohtainen kasvaminen ja sen kautta negatiivisuuden kierteestä irtautuminen ovat tärkeä osa Mizukamin hahmotyöskentelyä. *Biscuit Hammer*n maailmaan kyllästynyt päähenkilö Yuuhi alkaa sarjan edetessä nähdä yhä enemmän elämän valoisempia puolia tutustuessaan uusiin ihmisiin. *Sengoku Youkon* Shinsuken taas on kuljettava karu tie optimistisesta muka-samuraista ensin katkeroituneeksi kostajaksi, sitten alkoholisoituneeksi kurpaksi ja lopulta lempeäksi henkimaailman ymmärtäjäksi.

Myös fyysinen kasvaminen on kiinteä osa Mizukamin hahmokuvausta. Hänen hahmojensa tarinat harvemmin päättyvät siellä, mistä ne al-

kat. Vanheneminen ja elämänvaiheiden muuttaminen kuuluvat asiaan. Vastaavasti Mizukamin pitempien tarinoiden laajoissa hahmokaarteissa pääsevät loistamaan kaikenlaiset henkilöt peruskoulutyöistä eläkeläisappoihin.

Mizukamin suuri vahvuus tarinankertojana onkin yhteyksien luominen hyvin erilaisten hahmojen välille. Hänen kynänsä jäljiltä etenkin vähän ristiriitaiset ystävyys- ja luottamussuhteet muotoutuvat aidon ja merkityksellisen tuntuiseksi. Hänen hahmonsä eivätkä yleensä koe pelkkiä positiivisia tai negatiivisia tunteita toisiaan kohtaan. Sen sijaan hahmot kamppailevat jatkuvasti luottamuksen ja epäilyksen, rakkauden ja katkeruuden tai muiden vaikeasti yhteen sovitettavien tunneparien välillä.

Koston kierre

Kesällä 2018 esitetty animesarja *Planet With* oli uusi aluevaltaus Mizukamille, joka toimi sarjan käsikirjoittajana, hahmosuunnittelijana ja konseptinluojana. Hän on myös piirtänyt mangaveriä kevästä lähtien.

Sarjassa Sooya-poika on pelastunut sotaisaa Sirius-planeettaansa kohtaavalta karmiselta tuholta ja päätynyt Maapalolle. Siellä hän saa mahdollisuuden kostaa lohikäärmeelle, joka tuhosi Sirkuksen. Samalla pitäisi puolustaa Maata galaktiselta rauhanorganisaatiolta, joka pyrkii lakkauttamaan maakalaisten mahdollisesti tuhoisan aggressiivisen kehityksen vaivuttamalla nämä onnihorrokseen.

Sarja sisältää paljon mielenkiintoisia elementtejä ja on hyvin tunnistettavasti juuri Mizukamin projekti. Siinä on esimerkiksi suuri ja monipuolisen sympaattinen hahmokaarti, jonka osapuolten lojaliteetit siirtyilevät moneen suuntaan sarjan aikana. Sääli kyllä anime jää lupaavasta lähtökohdistaan huolimatta puuduttavan kiirehdytyksi kokonaisuudeksi. Tapahtumia on ahdettu 12 jaksoon niin paljon, ettei hahmoille jää tohinassa juuri aikaa elää ja kasvaa.

Vaikka anime ei vakuuttanut, saattaa *Planet Within* tarina saada vielä syvennystä yhä kesken olevan mangan muodossa. Mizukami on toistaiseksi parhaillaan mangantekijänä, ja hänen kekseliäästi arkisia tuntemuksia ja elämää suurempaa taistelua yhdistävällä tyyllillään on varmasti vielä paljon annettavaa. ●